

Μήνυμα Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας για τη διπλή εορτή της 25ης Μαρτίου

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

«Η Ορθοδοξία και ο Ελληνισμός, σαν φτερά του ιδίου σώματος, πορεύονται ενωμένα και αδιάσπαστα στους αιθέρες της ιστορίας του Γένους μας», υπογραμμίζει ο [Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος](#), σε Μήνυμά για τη σημερινή διπλή εορτή της [25ης Μαρτίου](#). Υπενθυμίζει, άλλωστε, τα λόγια του ποιητή Κωστή Παλαμά, ότι μέσα στη σημερινή ημέρα «σμίγουνε δυο λευτεριές», και επισημαίνει ότι «πράγματι, εορτάζουμε σήμερα τη λευτεριά του ανθρώπου από τα δεσμά της αμαρτίας και, συνάμα, τη λευτεριά της πατρίδας μας από την πολύχρονη σκλαβιά και τυραννία».

Συνοψίζοντας, ο Σεβασμιώτατος, καλεί τις νεότερες γενιές να αντλούν διδάγματα από το φωτεινό παράδειγμα των ενάρετων και ευσεβών προγόνων μας, «καθώς πορευόμαστε σε έναν κόσμο που συχνά μάς παρουσιάζει ως ελευθερία την απομάκρυνση από τον Δημιουργό μας και την υποδούλωση σε ανθρώπινα πάθη, υλικά πράγματα και κοσμικές απολαύσεις».

Αναλυτικά ολόκληρο το Μήνυμα του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ. Μακαρίου για την εορτή της 25ης Μαρτίου:

Η Ορθοδοξία και ο Ελληνισμός, σαν φτερά του ιδίου σώματος, πορεύονται ενωμένα και αδιάσπαστα στους αιθέρες της ιστορίας του Γένους μας. Αυτή την άρρηκτη κι αδιάκοπη σχέση και συμπόρευση, μάς την υπενθυμίζει emphaticά η σημερινή ημέρα, μέσα στην οποία «σμίγουνε δυο λευτεριές», όπως έγραψε ο μεγάλος ποιητής μας Κωστής Παλαμάς. Πράγματι, εορτάζουμε σήμερα τη λευτεριά του ανθρώπου από τα δεσμά της αμαρτίας και, συνάμα, τη λευτεριά της πατρίδας μας από την πολύχρονη σκλαβιά και τυραννία.

Την πρώτη την οφείλουμε στο έλεος του εύσπλαχνου Θεού μας και στο κοσμοσωτήριο γεγονός του Ευαγγελισμού της Αειπαρθένου Μαρίας. Στις εκκλησιές και στις καρδιές μας αντηχούν λυτρωτικά τα λόγια του Αρχαγγέλου Γαβριήλ: «Χαίρε Κεχαριτωμένη... ἰδοὺ συλλήψη ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν» και η απόκριση της Παναγίας μας: «Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου»! Το γεγονός του Ευαγγελισμού αποτέλεσε το προοίμιο μίας καινούργιας εποχής για το ανθρώπινο γένος, μιας εποχής όπου το σκοτάδι υποχωρεί και εξαπλώνεται το φως, όπου η απελπισία αντικαθίσταται από την εν Χριστῷ χαρά και την ελπίδα της αιώνιας ζωής.

Η δεύτερη λευτεριά που μνημονεύουμε και εορτάζουμε σήμερα, ήλθε μετά τον ξεσηκωμό των υπόδουλων Ελλήνων το 1821. Ήλθε χάρη στους ηρωικούς αγώνες και τις θυσίες των προγόνων μας, οι οποίοι όρθωσαν το ανάστημά τους απέναντι σε μια πανίσχυρη αυτοκρατορία. Γνώριζαν πως υστερούσαν αριθμητικά και σε στρατιωτικά μέσα, εντούτοις οι καρδιές τους είχαν κυριευθεί από τον πόθο της ελευθερίας. Ήταν αυτός ο πόθος και, συγχρόνως, η εμπιστοσύνη ότι «οὐκ ἄδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα», που οδήγησαν στην επίτευξη της ανεξαρτησίας της πατρίδας μας.

Δεν πρέπει να λησμονούμε πως ό,τι είμαστε κι ό,τι έχουμε οι νεότερες γενιές, τα οφείλουμε σε εκείνους τους ενάρετους και ευσεβείς πρόγονούς μας, οι οποίοι εμφορούνταν από ιδανικά και αξίες και εμπιστεύονταν τα λόγια του Αρχαγγέλου, ότι τίποτα δεν είναι αδύνατο για τον Θεό! Ας αντλήσουμε διδάγματα από το φωτεινό δικό τους παράδειγμα καθώς πορευόμαστε σε έναν κόσμο που συχνά μάς παρουσιάζει ως ελευθερία την απομάκρυνση από τον Δημιουργό μας και την υποδούλωση σε ανθρώπινα πάθη, υλικά πράγματα και κοσμικές απολαύσεις.

Χρόνια πολλά σε όλες και σε όλους! Χρόνια ελεύθερα και χρόνια σωτήρια!